

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-ut 4 szám
hova a előfizetési pénsek
hirdetések és minden a ki
adóhivatalt érdeklő közle
mények küldendők.

Nyitott érben egy sor
közlelési díja 20 fillér

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egészévre 10 kor. — fillér
Félévre 5 kor. — fillér
Negyedévre 2 kor. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Hivatalos közlemény.

65—1900—kpv. Szarvas közs. közp. választm.

Hirdetmény.

Alólirottak értesítjük Szarvas város közön-
ségét, hogy Gróf Csáky Albin országgyűlési
képviselőnk lemondása folytán Szarvas város
választó kerületé új képviselőt választ.

A választás 1900 évi november hó 5-én a
községházán fog megtörténni 2 szavazó kül-
döttség előtt. És pedig az I és II-ik tizedbeli
vagyis az I-ső házszámától a 777 hzszám alatt
lakó választó polgárok az I-ső szavazó küldöt-
ség előtt a községháza tanácstermében; a III
és IV-ik tizedbeli vagyis a 978 hzszámától 1830
hzszámig lakó választó polgárok a II-ik szavazó
küldöttség előtt a községháza Golián jegyzői
irodájában fognak szavazni.

A választást vezető szavazó küldöttségi
tagok a következők lesznek:

Választási elnök és az I-ső szavazatszedő
küldöttség elnöke: Dr. Lengyel Sándor, helyet-
tese: Dr. Sziráczky János. Jegyző: Oláh Miklós
helyettese: Simkovics Gyula.

A II-ik szavazó küldöttség elnöke Dr.
Szemző Gyula, helyettese: Salacz József. Jegyző
Udvardy Sándor, helyettese: Péteri József.

Előjárásági tagok: Kovács János tybíró és
Kozsusch István esküdt.

A választás reggeli 8 órakor kezdődik.

Figyelmeztetnek a választó polgárok arra,
hogy a választásnál semminemű fegyverrel vagy
bottal megjelenni nem szabad.

Szarvason, 1900. évi október hó 25-én.

A központi választmány nevében:

Melis János, kpv. elnök. Liska János, kpv. jegyző.

Szarvas, november 4.

Küszöbén állunk az országgyűlési képvise-
lő választásnak, holnap november 5-én elér-
kezik az ideje annak, hogy az erre jogosítottak
legszebb polgári jogait érvényesítsék s ennek
következtében az ország törvényhozásában is
résztvegyenek. Mert részt vesz abban minden
választó az által, hogy szavazatát adja arra, a
ki az ő városát, vagy kerületét, a melyben lakik
az ország törvényhozó testületében képviseli.
Szép jog, legszebb mindama jogok között, a
melyeket az alkotmány a polgároknak biztosít.
De sokan vannak azok, kik ezen joguk
becsét mérlegelni nem képesek s nem is tulaj-
donítanak annak olyan fontosságot mint az
különbö megérdemelné. Legjobban bizonyítja
ezen állításunk igazi voltát azon körülmény,
hogy a választó polgárok egyrésze szavazni
sem akar, még ettől a jogától is ellál akkor, a
mikor kötelessége lenne azzal élni. Nem tarto-
zik lapunk kerelbe annak bővebb fejtegetése,
hogy kik vannak jogosítva az országgyűlési
képviselő választására, erről az 1874. évi 33.
t.-cz. beszél, melylyel az egész országra kit-
terjedő egyetemes állandó választói minősítés
lett teremtvé, mely mellett egyszersmind a vá-
lasztók állandó névjegyzékének intézménye lett
meghonosítva, melybe évenként minden jogosult,
ha akarja ha nem, tehát hivatalból, beirandó.
Régente, még mikor az 1848. évi 5. t.-cz.
intézkedett a választókról ez nem így volt.
Akkor a választói névlajstromok csupán az
országgyűlési választásokat megelőzőleg, tehát
a pártoskodások közepette alakítottak; ma
azonban egy választmány, az állandó választ-
mány, állítja évről-évre össze azok névjegyzékét
akik az országgyűlési képviselők választására
jogosítottak.

Tehát magok a törvények gondoskodnak
arról, hogy mindenki, akinek joga van, joga
is legyen választani; oda lépni az urnához és
szavazatát adni arra, akire lelkiismerete, meg-
győződése dictálja. És miért van mégis az,
hogy sokszor fogni kell az embereket, hogy
szavazzanak? Azért, mert oly keveset törődik
egyik is, másik is a közügyekkel, oly kevésé
érzi át hivatásának, kötelességének komoly voltát,
hogy még annyi fáradságot sem vesz magának,
azt a pár percet, melyet a szavazás igénybe
vesz, kényelmétől elvonja. Pedig elsősorban a
hazának, édes mindnyájunk közös kincsének
tartozik vele.

Ahhoz a házhoz, melyet felépítünk, nem-
csak léglá meg fa szükséges, de kell homok is
meg mész is, s mindezen anyagok segítségével
vagyunk képesek a czélnak megfelelő terem-
teni. Annak a törvényhozó, törvénytalkotó gyű-
lésnek, ha nem is közvetlenül, de közvetve
minden választó, minden szavazó egyik ténye-
zője, ép úgy, mint annak az építendő háznak
a felépítéséhez szükséges mindenféle anyaga.
Jóllehet, hogy úgy is választanak képviselőket,
ha mindenki nem is szavaz, de miért ne sza-
vazna mindenki, akinek módjában van, a
mikor ezzel honpolgári kötelességet teljesít.

Ép ezért, ne vonja ki magát senki ezen
kötelesség alól, járuljon mindenki nyíltan és
őszintén oda, hol a legelőkelőbb s legegyszerűbb
polgár szava is egyenlő s a hol alkama nyílik
azt a jogot gyakorolni, a melyet neki a törvény
biztosít!

Memento mori!

Az ősz hideg szele zokog a fák sápadt
levelei között, a természet mintegy gyászfénytöl-
lal borítja ködbe az egész láthatárt... Ilyen-

TÁBOZA.

Levélhulláskor.

— Lorenzó Stechettó. —

Levélhulláskor menj a temetőbe,
És sírom megtalálod ott,
Amint csöndes helyen s elrejtve
Virágok közt porladozok.

E virágok szívemnek a szülőlti,
Tépj közülök hajad diszűl egyet,
Szerelmem mindegyik magában rejti;
Hisz ezek el nem zengelt énekek.

Fordította: Mérő Gyula.

Ilma.

A tükör előtt áll habkezesköivel végig simítja
hollőfürteit, hókeblére tűzi azt a sötét piros rózsát, mely
égő szerelmet jelent, igéző mosoly jelenik meg ajkán
— ily bájosnak, eszményi szépségnek látva magát...
s az a kép ott a tükörben, az ő képe is oly kacéran
mosolygott rá... oly büvölő fény sugárzik abból a
ragyogó szempárból, oly sokat susognak azok az üde
rózsaszirmok...

Leül a keveretre, lehajtja fejcsékéjét a bársony
vánkosra, leomló illatos fürteivel pajzánul enyeleg a
szellő, a nyitott ablakon belopódzó fuvalom hizelegve

simul a pihenő koberre, s kacéran csókdossa a szerelemi
láztól kipirult biborajkakat... Olyan, mint egy
angyal tündér, a ki a földre szállt, hogy elhódítsa s
behálózza a szerelem aranyzálaival a lovag szívét...
Majd dalra nyílik az ajk, részegítő üdv zeng az édes
szavakból — egy nemföldi boldogság mennyei üdve...

A terem boltozatáról lefüggő lámpa rózsás ívegén
át lombha fény pislog szemérmesen, mint a Vesta lángja
... a kandalló pattogó tüze árnyat tánczoltatott az
aranyos szőnyegrel bevont falakon... Fikúszok, pál-
mák és magnoliák közt az aranyhaltartó picziny állatkái
vigan játszadoznak egymással, s kűnn a nagy égi
lámpás, a hold, ezüstös fátyolt von a viruló s zöldelő
természet fölő...

A bájos tündér felemelkedik a keveretről, egy
könnyű csipkekendőt borít keblére, aztán óvatosan,
minden nesztől kinyitja az ajtót, kilép az erkélyre
... ünnepet ül a természet, oly szép est van, csak a
távli torony órája jelzi az időt... csend borul min-
denre, néma csend, ... csak a fűszál susog a virággal,
csak a szellő csöveg halk epedő hangon...

A szép Ilma körülmez... ragyogó szemével
keres valamit, vagy valakit... A hold kibújít a felhő
foszlány megül, legszebb fényét, legáthatóbb sugarát a
palota, erkélyére veti, melyen az eszményi szép alak
állott. E pillanatban a rózsalugasok közül csodás
hangok hallatszanak, egy koboznak panaszos hang-
jai...

Ilma összeresztent... e hang, e dal rezgésbe
hozta szív hurjait s a kebel titkos vágyát szenvedélylő
korbácsolta. Óvatosan körültekint, aztán nesztelenül,

zaj nélkül sietett le az orkély lépcsőjén, hogy ott az
illatos rózsalugasban keblére szorítsa azt, a kit lángoló
szívének forró érzelmeivel szeretett — Elemérjét.

Ilma boldog volt, mert boldog az, a ki szeret s
viszont szeretetik. Kedvesében birni vélte azt a kincsot,
mely őt boldoggá teheti s melyel a képzeltet bűvös
álma alkotta szép jövőjét megtoremthetni...

Ifjuság, öröm, meglegedés, boldogság, üdv, kéj
— a te neved: szerelem. A szerelem édes boldogságá-
ban egyesül a menny üdve a föld örömeivel, mer
benne birjuk az ég áldását, jutalmát az élet nehéz
küzdelméért. Egy mámorító édes csók a kedves ajkairól
feledtetit velünk a szenvedést, az imádot lény egy
mosolya felszarítja a fájdalom könnyeit. A szerelem a
szív ábrándvilága. A szív, ha szeret, tülemelkedik az
emberen és megtanul érezni, mert csak akkor tudunk
igazán érezni, ha szeretünk!

E magasztos érzelem, a szerelem, akaratlanul
szövi az ábrándok bűbajos fátyolát, mely eltakarja a
szenvedést, a fájdalmat, mely az emberi kebelt sújtja és
egy égi boldogságot állit elénk; melynek varázsát nem
tépheti szét a sors mostoha keze!

Ilma szeret...

Szerette Elemért a délczag ifjút, a ki szíve egész
hevével viszonzá érzelmeit. Csak ritkán jöhettek össze,
akkor is csak késő este, midőn a kastélyban már min-
denki álomra hajta fejét... mert Ilma atyja ellenző
a viszonyt s egyetlen óhaja, szilárd elhatározása volt
leányát a szomszéd vár fiatal urához, Tiborhoz nőül
adni. De Ilma a szigorú apa minden kérése, fenyegetése
daczára hajthatatlan maradt, s midőn egy izben térdelve

kor az enyészlet rideg törvénye kétszeres erővel hat az emberek lelkére. Megemlékeztünk halottak estéjén azokról, kik immár lefizették a halál zsoldját s kik oly békésen nyugosznak a csendes sírkertben.

Ha szórakoztató sétákkal, ha vidáma kirándulásokkal töltöttük el az év kies szakait, most szótlanul a sírhalmokhoz zárandokulunk... Virágainkkal, melőtt elhervadnának, utoljára kegyeletesen a halottak sírhalmait díszítgetjük. A kegyelet ezen nyilvánulásainál azonban magasztos gondolatok érvényesülnek! Mert nem merő külsőség azon küldisz, melyben oly szépen pompázott halottak estélyén a temető.

A ragyogó fény, mely feltör a sírokról s megvilágítja a fák hajlongó lombjait, az örök világosság hltét ébresztik fel a bánkodókban. A megdicsőültek örömtüzei lobognak a temető homályából... A sok buzgó imádság, mely a föld kereségéről felhat a mindentudó Istenhez az árvák, özvegyek s bánatos szülők ajkairól a lélek halhatatlanságáról tanuskodik.

Igaz épen a költő szerint, a sírhantnál olyan hosszú az éj s hol a hajnal csak egyszer kél, de viszont a feltámadás nefelejsét, a remény és vigasz enyhe balsamát termeli számunkra a sír, midőn fájalmunknak szabad folyást engedünk s mellőle megkönnyebbülten térünk vissza az élet küzdelmeibe.

Ki ne szállna magába azért ily emlékezésnél, a midőn tűnődik a lét és nem lét hatalmas kérdései felett s lelkében elkészül a tátongó sírgödör, mely megtanít a czélok czeljára s utal a világ hiábavalóságaira?...

„Mindent elseper a könyörtelen halál“... Ezen gondolat ha meg is fagyasztja a vért ereinkben, mégis megédesíti keserű érzetünket s reménytelenül tölti el lelkünket ama biztató tudat, hogy nem egészen halunk meg! A halandóság törvénye fellelhető ugyan az összes népek vallási codexében s nyilvánul a maga tarka változatosságában szertartásai által; de azért a halál nem az élet alkonyati pirjának sőt inkább új élet hajnal pirkadásának tekinti.

Egyeseknél lehetséges a szív érzelmeit rövid időre elaltatni, de azután annál erősebben követeli részét, mely megilleti az emberi működésében. A társadalmi életben is tapasztalható különben, hogy nagy politikuskokat, kik a szív jogait kicsinyelték, lenézték s őt magát számításra kívül hagyták, a szív érzelme buktatott meg pályájok delelőjén. Annál jobban csalódik

tehát természetesen, aki erőszakkal akarja elfojtani a saját kis belvilágában a szív jogainak érvényesülését, mely mostanában a halottak iránti kegyeletre hívott fel bennünket.

Ha valaha úgy korunkban szükséges sokszor gondolkozni földi rendeltetésünkről, melynek záró-kövét mulhatatlanul a síremlék képezi. Méltó és szép szokás, ha szeretteink sírjait keresi fel tehát a kegyelet s midőn a szeretet lángnyelvei csapkodnak a síroknál, fényük mellett élénken gondolunk azon mindnyájunkat érdeklő nagy szavak értelméről: Halál, itélet... feltámadás... örök élet!

Kovács Rezső.

6363-1900. Szarvas község előljárótól.

HIRDETMEY.

Alfölrött községi előljáráóság közhírré teszi, hogy a f. év tavaszán, hozzá értő aradmegyei szőlő munkásokkal ripária portalis amerikai alanyon készített fás ojtványok kiszedése és kiválogatása befejeztetett. Minélfogva az alább jegyzett menyiségű fás ojtványok kerülnek eladásra és pedig:

a., borfajok:

1. Olasz rizling	1844 drb.
2. Kadarka	538 "
3. Rózsa bakator	1680 "
4. Mézes fehér	1700 "

b., csemege fajok:

5. Muscat Alexander	456 "
6. Hamburg	1465 "
7. Chasselas rouge	3585 "
8. musque blanc	3381 "
9. Vegyes csemege faj	2092 "
10. Vegyes zöld ojtvány	2000 "

Összesen: 18741 drb.

Ezen ojtványok a községi vinczellér által személyesen válogattattak ki, jól összeforrottak és kifogástalan gyökérzetűek.

A községi előljáráóság a szőlő telepítést előmozdítani óhajtván, ez okból az előállítással felmerült költségek össze számítása után 382/900 sz. tanácsulési határozatával az ojtványok árát következőleg állapította meg:

a., borfajok helybelieknek 100 drbonként 10 korona, vidékieknek 16 korona.

b., csemege fajok helybelieknek 100 darabonként 12 korona, vidékieknek 20 korona.

b., Zöldojtvány helybelieknek 100 darabonként 8 korona, vidékieknek 12 korona.

A helybéli szőlőbirtokosok közül csak azok tarthatnak igényt e kedvezményes árra, akik ojtványok eladásával üzletszerűen nem foglalkoznak.

Megrendelések a mai naptól kezdve a községi pénztárnoknál eszközölhetők s az ojtványok ára átvétel előtt ugyanott fizetendő ki.

Az ojtványokat a községi pénztárnok és ellenőr által kiállítandó utalvány alapján az Erzsébet ligetben lévő községi szőlő telepen a községi vinczellér szolgáltatja ki.

Szarvason, 1900 november hó 1-én.

Az előljárók nevében:

KOVÁCS J., t. bíró. SALACZ J., h. első jegyző.

Ujdonságok

— Választás. Még egy nap s a két hét óta tartó küzdelem sorsa eldőlt; lecsendesednek a felizgatott kedélyek s békés munkájához visszatér ki ki honnét meggyőződése a küzdők sorába szőlította. Ma még nem tudhatjuk, melyik párt kerül ki győzelemmel a tusából, ki fogja képviselni városunkat az ország színe előtt, ki lesz a győző, ki a meggyőzött, annyit azonban tudunk, hogy mindkét párt nagy apparátussal megy a holnapi nagy választási harcra, mindkét párt elszántan s a véglétekig fog küzdeni elveit s jelöltjéért. Mi nem akarjuk a választókat befolyásolni, hogy ki milyen politikai elvet valjon, mert végre is a higgadt és érett gondolkodású polgár tisztán, minden reális befolyás nélkül megőrizi és követi politikai meggyőződését, amely meggyőződésből sem kecsogtető ígéretek, sem ijesztgető impresziók eltántorítani nem fogják. A lovagias ellenfelek a megvívott harc után béke jobbot nyújtanak egymásnak s elfeledik az adott s kopott sebekeket. Ezen figyelemre méltó tartásával menjünk a holnapi választási harcra s akkor a közjó hátrányt nem fog szenvedni.

Pártgyűlés. A szarvasi szabadelvű párt tegnap november 3án az Árpád szálloda nagytermében, melyen a választók nagy számban vettek részt, pártgyűlést tartott. A gyűlésen elhangzott beszédek — kizárva mindon személyeskedést — a polgárokat a holnapi választásra buzdította. Együttal a jelen volt szavazókat a jelölt tiszteltetésére a mai napon tartandó vaosorára meghívta.

A függetlenségi és 48-as párt pedig ma vasárnap istonitiztelet után a Kosuth téren tart pártgyűlést. A pártgyűlésen részt vesznek a központból leérkezett országgyűlési képviselők is. Nevezetesen: Papp Elek, Endrey Gyula, Kubik Béla, Fáy István, Pichler Győző, Leszkay Gyula, Mezőssy Béla, Török Gyula, Tóth János, Barabás Béla. Este 7 órakor a párt a központi szállodában szintén közvacsorát tart.

— Képviselési közgyűlés. Szarvas község képviselők

kérte atyját, hogy ne kényszerítse oly férfúhoz nőül menni, akit a helyett, hogy szeretne, gyűlöli és atyja könyörgése dacára eltaszítja magától — a kétségbeesett leány megoktatódt, hogy inkább meghal, mintsem Tibor neje legyen...

Forró szerelme Eleméré volt, az ifjúé, kivel oly sokszor találkozott titokban az éj leple alatt a kert rózsaluogai közt...

... Egy év mult el... De micsoda egy év az örökkévalóságához képest? ... Egy porszem csak az élet fűnyörájában és semmi más... A kibédi kastélyban nem változott semmi, csak az engesztelhetetlen harag és gyűlölet öregbedett az apa és leánya közt. A gyűlöletet szította az a körülmény, hogy az öreg úr leánya lakodalmát tavaszra tüstő ki... Ilma ajkán gúnymosoly vonult át, midőn hallotta a dícszavakat, melyekkel az öreg gróf Tiborról bosszúlt... S az előítélet miatt elfogult atya nem vevé észre azt a keserű mosolyt, azokat a sötét felhőket, melyek beárnyalák leányának homlokát, ha tudta volna, hogy minden szava oly mély sebot üt Ilma érző szívén, ha tudta volna, hogy akkor, midőn eljegyezni kényszeríté a gyűlölt lovaggal, a halál magyát hinté el leánya szívébe: bizonyára magába tér s nem jegyzi el édes gyermekét a a sír számára... mert o pillanattól fogva Ilma a halál menyasszonya volt.

... Sűrű sötét éj van... nehéz felhők borítják az eget... cikázó villámok vakító fényt vetnek egy-egy másodpercze az ési tájra s a menydörgés lassú tompa moraja dübörögve vonul át nyugatról keletre... Nagy cseppekben hull az eső s midőn a szellőt viharra korbácsolja a torhos felhők sebes röpte, azt véléd az utolsó itélet nyitánya ez... Zúg, morog, dübörög minden, tajtékozva rohan a víz, bömbölve üvölt a

zivatár... A vész között megnyílik az erkélyajtó, egy sötét alak jelenik meg, s a villám vakító fényénél felismerhetni Ilmát... Kuszált hajával enyelegve játszik a vihar szeszélye s letépi onnan kebléről azt a szép sötétpiros rózsát... Nem törődik ő a viharral, nagyobb vihar dul az ő szívében — az érzelem vihara. Szerelme forróbb, lángolóbb annál a vilámnál, mely a büszke túlgyet szilánkokra hasítja... Gyorsan lesiet a lépcsőn s a park délnyugati részén lévő rózsaluogban reszkető karjaival keblére szorítja Elemérjét... elfeledik egy pillanatra a fájdalmat, a szenvedést, hisz boldogságot édes örömekeket nyújt a szerelme... Kebel kebelhez simul, ajk ajkra tapad s összeolvad egy forró édes csókban, mely a menny ináiden ügyét egyesíti magában...

Egyszerre megmozdul a rózsabokor... a szerelmesek fölreszonnak, Ilma halk sikoltást ballatt... Tibor áll előttük... Elemér a férfi nyugodt méltóságával terjeszti ki védelmére karjait a szép leány fölé, de a hevesvőré vőlegény tört ránt s féktelen dühvel sujt a „csábító“ felé... Elemér felfogja a csapást, kétségbeesetten védi magát... Pár perczig rémösen cseng az acél, aztán egy jajkiáltás s a szerencsétlen ifjú átszúrt kebellet hanyatlík a fűnyyre... Tibor győzelmesen dugja hüvelyébe a véres tört, egy lépést tesz Ilma felé ki eltaszítva őt magától, a haldokló keblére borul.

A könnyek elfojtják szavát s vadul tomboló vihar sugása elnémitá a szerencsétlen Ilma zokogását... Görcsösen átkulcsolja karjaival a haldokló ifjút, kinek sebéből csak úgy ömlik a vér...

— Elemérem! Édes egyetlenem!... Ne hallj meg... ne hagyj el!... Élni akarok érted, veled, hogy boldogítsalak lángoló szerelmemmel... tied életem, szívem, szerelmem!... Nem felelsz!?... Hadd

tegyem kezemet szivedre... Ugy-e értem ver még mindég?... értem Ilmáért?... Ugy-e szeretsz?... Oh egok! Nem dobog többé... A halál elvágta az élet fonálát... Te meghaltál értem... kit szeretél... de megboszulom halálotat... mert még a sírban is imádlak, szeretlek és utolsó sóhajom, imám a te neved s szerelmed lesz... Megállj Elemér!... Követlek... utánad megyek...

Szólt s visszatért a kastélyba.

A vihar lecsöndesült... a nehéz felhőket esét kergeté a szél, kiderült az ég s a csillagok rezgő fénye meg a hold szende sugara ezüstös fényt hintett a park virágaira s búvösen világítá be a kastély homlokzatát...

Ilma a mint a szobába ért, körültekintett még egyszer — utoljára... A rózsás lámpa aselőtti félhomályába olyan sápadt volt s a kandallóban elhamvadni készülő parázs fel-fellobbanó kékes lángja mintha csak jelezni akarta volna a haldokló életét... lassan elhalványodott... végre utolsó lobott vetve — kialudt... A hold egy felbő foszlány megé rojté arcát s a kíváncsi csillagszemek elő sűrű fátylót borult... Ilma irásztalanak fiókjából egy kis damaszok tört vett elő, melyet keblébe rejtve újra lesietett az erkély lépcsőjén halott kedveséhez...

Megáll egy... pillanatig némán tekint a márvány arcra, aztán dalra nyílnak a rózsás ajkak, dalra, mint midőn a hattúy leke égbe költözik... fájó búcsú és az édes viszontlátás reményének búbjos kitejezései egyesülnek e hangokban... A szellő elkapkodja az édes szavakat s a rezgő fuvalom játszva enyeleg a szerencsétlen szerelmes síralmával...

A szegény Ilmának hattuydala ez!

selőtestülete folyó évi október hó 27-én rendes képviselő testületi közgyűlésre gyűlt egybe, melyen az alább felsorolt ügyek tárgyalattak le és nyertek elintéztést. 1-ször a f. évi október hó 13-iki közgyűlés jegyzőkönyve hitelesített. 2-szor, Dérczy Péter azon kérelme, hogy décsi és kondorosi bérlete között a berényi és gyomaiút mentén magán telefont állíthasson fel, a képviselő testület által engedélyeztetett. 3-szor. Az előjáróság azon jelentése, mely szerint a békés-csanádi helyieredő vasút részvény társasággal szemben folytatott per befejezését, s községre nézve előnyös megoldást nyert tudomásul vétetett s ezáltal megnyert 300 darab törzsrészvény, mint a községnek tulajdonát rendeli kezelni. 4. Békésvármegye törvényhatósága az Árpád szálló 1-számú bolthelyiség bérbeadása iránt létrejött szerződést jóváhagyta. Ezt a közgyűlés tudomásul veszi. 5. Ugyancsak Békésvármegye törvényhatósága a Sovány dülői földek bérbeadása iránt létrejött haszonbérleti szerződést jóváhagyta. A képviselőtestület ezt tudomásul veszi. 6. A községi előjáróság által előterjesztett s a községi tanács által elfogadásra ajánlott 4 rendbeli költségvetés, még pedig a községi közpénztár, a kórház és ápolási alap, a közművelődési alap és végül a községi közmunka pénztárak 1901-ik évre összehajtott költségvetése a közgyűlés által elfogadtatott.

— **Reformáció ünnepe.** A helybeli főgymn. tanári kara és protestans tanuló ifjúsága október 31-én a főgymn. disztermben a reformáció emlékére iskolai ünnepélyt tartott, melynek lefolyása a következő volt: Egy alkalmi éneknek orgonakísérettel való előlétele és az úr imájának elmondása után B e n k a Gyula főgymn. igazgató, méltatta nagyhatású megnyitó beszédében a reformáció jelentőségét; utána Varga Gyula VIII. o. t. szavalt egy alkalmi költeményt. Ennek elhangzása után M e l i s János, főgymn. vallásos tanár, fejtegette lendületes beszédében, mire tanít a reformáció; utána B e l o p o t o c s k y István VIII. o. t. szavalt Csengey Gusztáv alkalmi költeményét. Egy alkalmi ének előlétele és záró ima fejezte be a lélekemelő ünnepélyt.

— **Pártvacsorák.** A helybeli Szabadelvű Párt az Árpád szálló nagy termében, a Függetlenségi Párt pedig a Központi vendéglőben tart képviselő jelöltje tiszteletére ma este 7 órakor vacsorát.

— **Választmányi ülés.** A helybeli polgári leányiskola választmánya tegnap az az f. hó 3án Haviár Dani elnöklété mellett a községházán ülést tartott, melynek tárgyát a polgári leányiskola államosítása képezte.

— **Halottak napja.** A fák hullatják leveleiket, az ősz utolsó színes virágait nyújtja s a száraz avar is a zörgő levelek közt, úgy suhan végig az őszi szellő, mintha a természet sóhajtna szomorúan, melankolikusan az enyészett fölött. Ebbe a szomorú, hangulatjeljes őszi időbe esik a keresztény egyház egyik legfájóbb, legmélyebb ünnepe a halottak napja, melyet a keresztény egyházak mult pénteken ünnepeltek. Kinek ne volna halottjai? Ki ne állana szomorúan, gondolkodóan egy sír felett, mely elhunyt szeretteinek porló tetemeit takarja. Mindenki van egy egy kedves emlékü halottja, kiért könyvet hullat, s a kit emlékezetbe idézván, fájón rezdülnek meg lelkének hurjai s mig máskor az élet gondjai közt, a kenyér utáni hajzában kevésbé éri az ember azt a veszteséget, melynek sulya alatt összetörni érezte egykor lelkét, ilyenkor, halottak napján felújulnak a behagott sebek s odakint a sirhalmán ismét megindulnak a szeretet, a fájdalom igaz könyei. A halottak emléke iránti kegyelet, melyen, meghatóan nyilvánul ezen a napon, melyet az esztendő napjai közül azoknak adunk, akik már nem éreznek, nem eszmélnek, csak egy drága emlékkő, vagy egy korhadt fakerezt jelzi, hogy éltek, küzdöttek, szerettek és meghaltak. Az ősz utolsó virágait ide hordják azok, akik még élnek, küzdenek és szeretnek s a síron túl való új élet reményének jeléül lobogó gyertyákat tűznek a bemohosodott sírokra. Szép, ilyenkor nagyon szép a temető. Sainte odakiváncokznak sokan az élők közül is a lobogó gyertyák, a koszoru övezte sirhalmok alá, ahol megszünik a szenvedés, a küzdelem, a hol az örök békeség uralkodik, a mélységes mély fekete csendesség, az örök vigasztalás. — Halottak napját városunkban is nagy kegyelettel ünnepelték. Népes volt a csöndes temetőkerf, processió vonult kit mindazonk napján s a síroknál lobogtak, az apró gyertyalángok, hirdetőn az örök hitet: f ő l t á m a d u n k !

— **Választás.** A községi ipariiskolában lemondás folytán megüresedett rajztanítói állásra két pályázó közül a bizottság P a l k o v i c s Mihály ev. tanítót választotta meg.

— **Petőfi iskolatársáról.** D e l h á n y i Zeigmond-ról, főgymnáziumunk elhunyt tanáráról, ki tudvalevőleg iskolatársa és ifjúkori barátja volt Petőfinak, érdekes nekrológot olvastunk az Evangélikus Egyházi Szemlében. A kiváló professzor nemes lelkületét és egyéniségét jellemzi a kiszakított néhány sor: Dolhányi Zeigmond atyját, ki lelkész volt, korán elvesztette s 10 éves

volt, midőn szerető jó édes anyját is elragadta a halál. Edes anyja halálát azon óhaját fejezte ki, hogy egyetlen fia pap legyen és egyetlen leánya paphoz menjen férjhez. A csöváriak, mikor Dolhányi gimnáziumi tanulmányait befejezte és a csövári gyülekezet újból megüresedett, felajánlották, hogy várni fognak, mig befejezi teológiai tanulmányait. De Dolhányi nem ment a teológiára, nem mintha nem szerette volna a lelkesi hivatást, de mint maga többször említette, nem tudván jól tótul, lelkiismeretbeli dolognak tartotta, hogy fogyatékos tótóságával tót gyülekezetben lelkészkedjék. Jogi pályára lépett és azt szerencsésen el is végezte. Gyakornok lett egyik pestmezei szolgabírósnál. Itt történt meg, hogy egy ízben principális kiküldte őt, hogy néhány suhancz megbotozásánál hivatalos tanu legyen. Dolhányi leverten tért a hivatalba, ahol principális mindjárt kérdőre vonta, hogy vajlon elég alapos volt-e a botozás? Mire Dolhányi egészen kikelve magából, elpanaszolta a hajduk kegyetlenkedését.

— No ösém uram, ha ilyen nyul szive van, jobb ha mindjárt más pályát választ, magából soha se lesz szolgabíró.

Nem is lett. Huga paphoz menvén férjhez, vissza gondolt édes anyjának utolsó óhajására, teológussá lett mindjárt azon szándékkal, hogy ha már mint pap nem szolgálhatja egyházát, legalább mint tanár mozdítsa elő egyháza érdekét.

— **A közegészségügyi egyesület közgyűlése.** Az országos közegészségügyi egyesület békésmegyei főkjá, melynek dr. F á b r y Sándor alispán az elnöke, november hó 17-én tartja rendes évi közgyűlést Szarvason. A közgyűlésen, mint értesülünk, a hivatalos tárgyakon kívül felolvasást fognak tartani dr. N e k á m Lajos egyetemi tanár és D é r i Henrik szarvasi járási orvos; ki az egészségügyről az iskolában értekezik.

— **Vármegyei tűzoltó szövetség.** A belügyminiszter a vármegyei tűzoltó szövetség felterjesztett alapszabályait visszaküldte pótlás végett. A miniszter két észrevételt tesz az alapszabály ellen, de egyik sem lényegbe vágó.

— **Kinevezés.** A szarvasi kir. járásbírósnál üresedésben lévő egyik albirói állásra, az igazságügyi miniszter előterjesztése folytán, Ó Felsőge Illyés Alajos, gyulai kir. törvényszéki jegyzőt — kinevezte.

— **Telhetetlen tolvaj.** A héten megtartott keddi heti vásár alkalmával Erdőssé Illésné szűl. Dorogi Julianna szarvasi lakosné a piacon áruló több kereskedőtől, 1 nagy téli kendőt, 1 fejrevaló berliner kendőt, több féle zsebkendőt, csipkét, diszsinórt, 3 pár téli harisnyát, 3 gombolyag czémát, 12 méter ágyhuzatnak való össze lopkodott. A mint ott ödög, szomét szúrta egy csomó gyöngyház gomb, s gondolván magában, jó lesznek e gombok a már meglévő kanavászhoz, s azt is rövid úton megakarta szerezni, de vesztőre; mert a gombok elemelésén az illető kereskedő rajta kapta, s így aztán kislit a lopás. Képzeltetni az erre keletkezett lármát, mit az arra haladó járór is észrevéven, pártfogása alá vette a telhetetlen tolvajnot.

— **Jogrédalem a gazdasági munkásoknak.** A munkások panaszos ügyeinek megvizsgálása során igen gyakran tapasztalni volt kénytelen a földmivelésügyi miniszter, hogy a tett panasz alapos ugyan, de közgazgatási uton nem orvosolható, s hogy a panaszos igazgatást csak úgy lehet megvédelmezni, ha ez a peres vagy peron kívüli eljárás során jogi képviselője által járhatna el. Minthogy pedig a teljesen vagyontalan ember jogi képviseléséről nem gondoskodhatik, D a r á n y i Ignác földmivelésügyi miniszter elhatározta, hogy bizonyos összeget arra fordít, hogy ily esetekben a kirendelendő ügyvédnek vagy a tisztú ügyésznek biztosíthassa azoknak a kiadásoknak a megtérítését, melyek a munkás érdekeiben való utánjárásnál felmerülnek.

— **Hirtelen halál.** Kiss G. Pálné öcsödi lakosné a mult hó 31-én délben nővérétől haza jövet, háza kis kapujában nagyot sikoltva össze rogyott; mire a sikoltásra oda siető férje mellé ért, akkora már meghalt. Halálának oka szívszélhűtés volt.

— **Lólopások.** A mult hó 26-án éjjel Kondorosan, Lustyik György ottani lakosnak az istállójából 2 drb. 7-8 éves herélt lovat, Benkő Lajos ugyancsak ottani lakosnak az udvaráról pedig 1 drb vastengelyű kocsi, s egy drb vas villát eddigéig ismeretlen tettesek elloptak. Ugyanazon éjjel egy Berényi Sándor nevű bánfalvai lakosnak, Kondoros község alatt az országúton legelésű 2 drb. herélt lovat, ugyancsak ismeretlen tettesek elhajtották. A kondorosi csendőrség, a vett értesülés után a nyomozást megindította, s a Lustyik és Benkő kárára ellopott kocsi és lovakat az ondródi tanyák közt az országúton elhagyva megtalálták. Mig ellenben a Berényi Sándor kárára ellopott lovakat mindesideig nem tudták feltalálni. Úgy látszik, a közbiztonsági viszonyok, nem a legjobbak lehetnek Kondorosan.

— **A tisztviselők és a választások.** A „P. Ld.” jelenti: A belügyminiszter egy konkrét esetben kifolyólag kimondta, hogy a képviselőválasztásra vonatkozó

kuriai bíráskodás törvényének 167. §. csak arra irányul, hogy a köztisztviselők, a hivatalos hatalommal való esetleges visszaélés elkerülésére, tartózkodjanak a képviselőválasztás és a politikai pártoskodás harczeitól, különösen pedig a választás és a pártoskodás vezetéstől. Azonban ez a paragrafus nem tiltja, hogy a köztisztviselő tagja ne lehessen oly egyesületnek, pártnek vagy választmánynak, a mely közvetlenül politikai kérdésekkel és a képviselőválasztással is foglalkozik.

— **Leforrázott gyermek.** A szülői gondatlanságnak ismét áldozatul esett egy gyermek élete. U. i. mult hó 28-án P l a c h y János szarvasi lakosnak neje megbizásából, 6 hónapos gyermekét ennek 7 éves nővére dajkálhatta. Az asszony a már kész ebédet tálalta, s e közben azt mondta kis leányának, hogy menjen ki a konyhába s nézze meg, hogy forr e már a víz. A kis leány kezén a 6 hónapos gyermekkel ki is ment, s a mint a nállánál magasabban elhelyezve lévő fazekat nézegette, az egyszercsak feldült, s a kezén lévő kis fiút teljesen leforrázta. A szerencsétlen kis fiú néhány órai rettenetes kínlás után kilehelte lelkét. Folytonosan azon panaszkodunk, hogy a magyar faj mily lassan szaporodik, s e lassú szaporodást is erősen apasztják a meggondolatlan szülők ésszerűtlen cselekedetei. Az elmúlt hónapban, a szarvasi járásban öt gyermek lelte halálát az által, hogy le lett forrázva.

— **A gőzgépközlekedés és kazánfűtők vizsgálatára.** Kruspér Pál kir. főmérnök és az államépítészeti hivatal főnökönek elnöklété alatt Szegeden szervezett bizottság vizsgálja 1900. évi november hó 10-én d. u. 3 órakor kezdve a m. kir. államvasutak szegedi szivattyútelepén fogja megtartani, miről érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettek, hogy a vizsga letételére vonatkozó — kellően bélyegzett s felszerelt — kérvényeiket a fent megnevezett bizottsági elnöknel (Szeged, Posta-palota) kell megelőzőleg benyújtaniok vagy beküldeniök.

— **A vasárnapi munkaszünet felfüggesztése.** H e g o d ú s Sándor kereskedelemügyi miniszter a következő rendeletet intézte a hatóságokhoz: „Tekintettel arra, hogy karácsony estéje ez évben vasárnapra az újév napja pedig hétfőre esik, és a nagyközönség az ezen ünnepek alkalmából szokásos bevásárlásokat rendszerint az említett ünnepek megelőző napon szokta teljesíteni, — a belügyminiszterium vezetésével megbizott m. kir. miniszterelnök és a földmívelési m. kir. miniszter urakkal egyetértőleg, kivételesen megengedem, hogy a f. évi december 24-re és 31-re eső vasárnapokon, az 1891 XIII. t. cz. 3 §-a alapján 1892 márczius 5-én 14817 sz. alatt kiadott rendelet II. 1, 2, 3, 4, és 5. pontjai alatt említett ipari és kereskedelmi telepeken az ipari munka, illetőleg adás-vevő egész napon át végeztesse. Erről a törvényhatóságot azzal a felhívással értesítem, hogy fenti intézkedésem tartalmáról értesítse a hatósága alá tartozó rendészeti és ipari hatóságokat.”

— **Forduljunk mindig az első forráshoz.** Ha valahol, úgy bizonyára helyén van az osztálysorsjegyek beszerzésénél. Habár ugyanis az osztálysorsjáték rendkívül nagy nyereségi esélyeket nyújt és — mint ez be van bizonyítva — ezeket jólétre, sőt nagy vagyonhoz is juttatott, a sorsjáték intézménye mindennek dacára föltétlenül megkívánja, hogy a sorsjegyek teljesen meg bízható helyről szereztesse be. A sorsjegyvásárlónak megnyugvással kell bírnia arra nézve, hogy az eladó részéről történő hibákért — a mi különféle okból könnyen előfordul — az eladó nyereségy esetén bármely összegű kárért képes legyen teljes szavatosságot vállalni; az ily tévedésekért t. i. első sorban az eladó felelős. Hogy tehát a vevő minden tekintetben megnyugvást találjon, ajánljuk a mint a legmegbízhatóbb beszerzési forrást, a „N e m z e t i P é n z v á l t ó R é s z v é n y t á r s a s á g o t” (Budapest, Haas-palota), mely az ország legnagyobb osztálysorsjegyelárusító helye. E társaság osztálysorsjegyeket eredeti áron (utánvét mellett is) ad el, még pedig teljesen költségmentesen; sorsolási jegyzékeket ingyen küld szét; nyereseményeket azonnal, tioktartás mellett bármely összegben kifizet. E mellett a legnagyobb biztonságot, tehát minden irányban előnyöket nyújt, a mi egy oly előkelő intézettel, mint a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság”, várható is.

— **Vásároljon osztálysorsjegyet** Lukács Vilmos bankházában Budapest V. Fűrdő-utca 10., egy egész 12 kor., egy fél 6 kor., egy negyed 3 kor., egy nyolcad 1 kor., 50 fill.

— **Osztálysorsjegy-érdekelteknek.** A „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság” Budapest (Gizella-ter, Haas-palota) az ország legnagyobb osztálysorsjegy elárusító helye, jelentékeny előnyöket és messzemenő biztonságot nyújt. Az intézet sorsjegyeket eredeti áron (utánvéttel is) küld szét teljesen költségmentesen. Ezen előnyöknél fogva az intézet sorsjegyei a leggyorsabban fognak el; ajánlatos tehát, hogy a megbízások mielőbb az intézethez beküldessenek.

Felelős szerkesztő: S Z I K E S A N T A L.

Dr. LENGIEL
nyírfa-balszam

kir. szabad. Svédhonra. Már magában véve azon növényi nedv, amely a nyírfa-ból kifolyik, ha annak törzsét megturjuk, emberemlékezet óta mint a legkitünőbb szépitőszert volt ismeretes, ha azonban ezen nedv a feltaláló utasításai szerint balszammá alakítatik át, csak akkor nyer úgyszólván csodálatos hatást. Ha este megkenjük vele az arcot vagy más bőrrészeket, már másnap csaknem észrevétlenül pikkelyek válnak le a bőrről, amely ezáltal fehérré és gyöngéddé válik.

Ezen balszam kisimítja az arcon a ráncokat és himlőhelyeket, itju arczszint, a bőrnek fehérséget, gyöngédséget és üdőséget kölcsönöz; a legrövidebb idő alatt eltávolítja a szepit, májfoltot és anyajegyeket, orrvöröséget, bőratkát s a bőr minden más egyéb tisztatlanságát. Ára egy kórsónak használati utasítással.

3 kor. Kapható minden jobb gyógyszerárban. A nyírfa-balszam által puhává lett bőr konzerválására ajánlatos ezzel egyidejűleg a dr. Lengiel-féle

Opokrémet használni. Egy tégely 1 korona 20 fillér. A dr. Lengiel-féle Benzoe-szappan a legalkalmasabb higiénikus szappan, mely a bőrt enyhévé és fehérré teszi és hivatva van a balszam jó hatását fokozni. Egy darab ára 1 korona 20 fillér.

Főraktár Magyarország részére: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszeriára Budapest. Király-utczal2.

Hirdetmény.

Alólirottak, van szerencsém tudatni Szarvas és vidéke nagyérdemű közönségével, miszerint a szentandrási takarékpénztár tulajdonát képező jó-hirnevű

központi szállodat

a mai naptól kezdve átvettem, és azt a saját czégem alatt vezetem.

Főtörökvésem oda irányul, hogy úgy a vidéki mint a helybeli közönséget tisztán kezeljék, izletes ételek olcsó és pontos kiszolgálás által ki-elégítem.

Szobák ára világítás és kiszolgálással együtt 60 kr., naponkint.

A nagyérdemű közönség pártfogását kérve

mély tisztelettel:
Stern Manó,
a központi szálloda bérlelője.

Fa és szén eladás.

Hatóságilag engedélyezett körfűrész telepe-men elsőrendű

tüzifa

felvágva, ugyszintén elsőrendű

Üszenet

— házhoz szállítva — nagyban és kicsinyben a legjutányosabb árban kapható.

A n. é. közönség becses megrendelését kérve, vagyok

Teljes tisztelettel:
Pletenik József,
kereskedő.

6363—1900. ikt. Szarvas község előljáróitól.

Hirdetmény.

Alólirott községi előljáróság közhírré teszi, hogy a f év tavaszán hozzá értő aradmegyei szőlő munkásokkal ripária portalis amerikai alanyon 36000 drb fás ojtványt készítettett és pedig:

a. borfajok:	
1., Olasz rizling	4247 drb
2., Kadarka	6167 "
3., Bakator	3000 "
4., Mézes fehér	3900 "
b. csemege fajok:	
5., Museat Aleszander	1580 "

6., Chassales ronge	7450 drb.
7., Muscat Hamburg	2350 "
8., Chasselas musque blanche (passatutti)	7306 "
Összesen:	36000 "

Ezen ojtványok a f. év őszén fognak kiválogattatni s az előljáróság által szarvasi szőlő birtokosoknak előállítási áron eladatni.

A szarvasi szőlő birtokosok közül csak azok tarthatnak igényt a kedvezményes árra a kik ojtványok eladásával üzletszerűen nem foglalkoznak.

Vidéki szőlő birtokosok részére adandó ojtványok ára külön fog megállapittatni.

Eladásra csak jól összeforott s kifogástalan gyökérzetű I-ső osztályu ojtványok kerülnek.

Megrendelések már most előjegyvezhetők a községi pénztárnoknál s az ojtványok ára átvétel előtt ugyanott fizetendő ki.

Szarvas, 1900. július 26-án.

Az előljárók nevében:
MELIS JÁNOS, bíró.
SALACZ JÓZSEF, h. első jegyző.

Kiadó lakás.

Özv. Benczúr Jánosnének, a piac téren lévő házában,

2 szoba, konyha és kamarából

álló lakás

bérbe kiadó

M.K. EGYETEM VECYTANI INTÉZETE:

KRISTALY

SZT LUKÁCSFURDOI HECSYFORRAS

IGENTISZTA BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ FÜSZKERESKEDESEKBE VENEGLÖKBEN ÉS MINDEN VASUTI ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva.

A legiztetesebb és legolcsóbb ásványvíz.

S Z A R V A S O N Tajber J. Gusztáv és Pletenik József, fűszer és ásványvíz kereskedésében.

Sürgöny czim: Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason.

(Kórház utca 1260 házzám alatt saját házában.)

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 1 frttól feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.

A Nádházy „Temetkezési Vállalata“ a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel: **Nádházy János.**

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1900.